

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 706

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 250 din 20 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul</i> ” cuprinse în partea introductivă a art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 260 din 22 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
951. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea regulamentelor de navigație pe lacurile Tarnița și Fântânele.....	8-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 250**

din 20 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” cuprinse în partea introductivă a art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de George-Costel Lucan în Dosarul nr. 3.159/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 622D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile criticate sunt clare, previzibile. Legiuitorul a stabilit în virtutea competențelor sale categoriile de hotărâri care pot fi supuse revizurii, în principal, hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat asupra caracterului fondat sau nefondat al cererii, și nu în baza unei excepții care, odată admisă, nu mai justifică analiza fondului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 4.659 din 9 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.159/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de George-Costel Lucan într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate împotriva unei decizii pronunțate cu privire la o contestație introdusă împotriva unui act administrativ fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” cuprinsă în textul de lege criticat este lipsită de accesibilitate, claritate, precizie și previzibilitate și nu exclude echivocul, nefiind expres definită, iar din modul de redactare nu poate fi determinată cu exactitate noțiunea de „hotărâre pronunțată asupra fondului” sau „hotărâre care evocă fondul”. De aceea, o persoană fără studii juridice — sau chiar cu studii juridice — nu poate să își dea

seama dacă hotărârea dată de o instanță intră sub incidența normei. Această lipsă de claritate și previzibilitate este de natură a încălca principiul egalității în drepturi, prin raportare la alți cetățeni care pot înțelege cu claritate conduita pe care trebuie să o adopte prin raportare la claritatea, previzibilitatea și accesibilitatea normei juridice, nesocotindu-se totodată și dreptul la un proces echitabil al acelei persoane. Aceste noțiuni nu sunt definite în mod expres, fiind evazive și echivoce, astfel că este dificil să se stabilească ce hotărâri, în concret, se circumscriu sferei de aplicare a acestor categorii. Se creează cetățeanului o sarcină exorbitantă, întrucât, chiar jurist fiind, este nevoit să parcurgă numeroase legi sau jurisprudență pentru a putea să deducă dacă hotărârea dată de o instanță este „pronunțată asupra fondului” sau „evocă fondul”. Menționează și Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, prin care Curtea Constituțională a statuat că „prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizurii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Din motivarea excepției, rezultă că este vizată, în realitate, doar sintagma „hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” cuprinsă în partea introductivă a acestuia, potrivit căreia: „(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: (...)”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) privind caracteristicile statului român, principiul separației puterilor în stat și principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii, art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și a obligațiilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare. Prin raportare la art. 20 din Constituție, se invocă și prevederile art. 6 privind procesul echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind interzicerea discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, precum și art. 7 și art. 8 din Declarația universală a drepturilor omului, referitoare la egalitatea în fața legii, respectiv la apărarea drepturilor fundamentale în fața unei instanțe judecătorești.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate referitoare la pretinsa lipsă de previzibilitate a sintagmei „hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul”. Absența unei definiții legale explicite nu conduce la imposibilitatea persoanelor interesate de a se prevala de dispozițiile legale care permit introducerea căii de atac a revizuirii împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, întrucât semnificația acestei sintagme face parte din noțiunile de bază ale dreptului, fiind de notorietate faptul că fondul cauzei are în vedere substanța propriu-zisă a pretențiilor ce formează obiectul litigiului.

13. Astfel, ca paradigmă procesuală, judecătorul soluționează cauza analizând mai întâi respectarea tuturor cerințelor procedurale impuse de formalismul procesului civil, trecând apoi la examinarea — în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și pe baza probatoriului administrat de părți — a elementelor care vizează însuși fondul dreptului pus în discuție, adică a existenței, a întinderii, a conținutului dreptului respectiv, a aspectelor referitoare la titularul său real, la modul de exercitare și a măsurii în care aceasta se realizează în conformitate cu regulile impuse în acest sens. Prin analiza fondului, sunt evaluate toate detaliile relevante în ceea ce privește clarificarea raporturilor juridice dintre părțile implicate în litigiu, în scopul restabilirii unor relații sociale echilibrate și armonioase, specifice bunei conviețuirii, în spiritul justiției, al echității și al păcii sociale.

14. Calea extraordinară de atac a revizuirii — cale de retractare, nedevalidă, menită, în esență, să corecteze erorile de fapt — a fost concepută pentru a fi utilizată în ceea ce privește hotărârile pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, în care judecătorul se pronunță asupra temeiniciei sau netemeinicii pretențiilor formulate prin cererea de chemare în judecată, iar nu cu referire la cele prin care acțiunea introductivă de instanță este respinsă exclusiv pe considerente de procedură, prin soluționarea excepțiilor dirimante, al căror scop este de a împiedica instanța să intre în cercetarea fondului, tocmai prin faptul că fac inutilă antamarea unor aspecte substanțiale privitoare la dreptul pretins de reclamant.

15. Codul de procedură civilă stabilește în art. 389 că dezbaterile în fond a procesului poartă asupra împrejurărilor de fapt și a temeiurilor de drept invocate de părți în cererile lor sau, după caz, ridicate de instanță din oficiu. În această fază, judecătorul apreciază probele administrate și își formează convingerea asupra raportului juridic dedus judecății, pronunțându-se asupra fondului cauzei, adică tranșând în mod concret litigiul dintre părți.

16. Dacă pronunțarea propriu-zisă asupra fondului are loc în primă instanță, ipoteza evocării fondului este specifică etapelor procesuale desfășurate în fața instanțelor de control judiciar sesizate ca urmare a exercitării diverselor căi de atac ce pot fi

introduse împotriva unei hotărâri judecătorești, indiferent dacă este vorba despre calea ordinară de atac a apelului sau calea extraordinară a recursului, a contestației în anulare sau a revizuirii. În soluționarea acestor căi de atac, judecătorul evocă fondul atunci când reanalizează probele administrate de instanțele ale căror hotărâri sunt supuse controlului și le dă o altă semnificație juridică, reține o altă situație de fapt sau constată că în cauză sunt incidente alte temeuri de drept decât cele care au stat la baza judecății inițiale și pronunță, în consecință, o soluție diferită de cea pronunțată de instanța a cărei hotărâre se atacă.

17. Astfel, în ceea ce privește hotărârile pronunțate în apel, este de principiu că evocă fondul, având în vedere caracterul devolutiv al acestei căi de atac, astfel că revizuirea va fi admisibilă în cazul admiterii apelului. În ipoteza respingerii apelului, revizuirea va fi îndreptată însă împotriva sentinței pronunțate de prima instanță.

18. Cu privire la revizuirea hotărârilor date de instanțele de recurs, Curtea Constituțională a reținut că se poate cere atunci când acestea evocă fondul, ceea ce implică fie stabilirea unei alte stări de fapt decât cea care fusese reținută în faza de judecată anterioară, fie aplicarea altor dispoziții legale la împrejurările de fapt ce fuseseră constatate, în oricare dintre ipoteze urmând să se dea o altă dezlegare raportului juridic dedus judecății decât cea dată până la acel moment. Curtea a arătat că hotărârile instanțelor de recurs care evocă fondul sunt acelea prin care instanțele admit recursul și, rejudecând cauza dedusă judecății, modifică în tot sau în parte hotărârea recurată, nefăcând astfel obiectul cererii de revizuire deciziile prin care recursul a fost respins (Decizia nr. 156 din 14 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 27 mai 2019, paragraful 17).

19. Tot astfel, rejudecarea cauzei și analiza fondului acesteia vor avea loc și în cazul soluționării contestației în anulare, atunci când hotărârile definitive pot fi anulate întrucât au fost pronunțate fără ca partea să fi fost legal citată și fără ca aceasta să se fi prezentat la termenul când a avut loc judecata, caz în care instanța va soluționa pe fond cauza și va pronunța o hotărâre care, în continuare, va putea fi supusă, la rândul său, aceluiași căi de atac precum hotărârea atacată (art. 503 și art. 508 din Codul de procedură civilă).

20. Inclusiv în cazul revizuirii judecătorul va analiza fondul, astfel cum se deduce din prevederile art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, atunci când instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată, hotărâre care, de regulă, trebuie să fie ea însăși pronunțată asupra fondului sau să evocă fondul pentru a putea fi supusă revizuirii, conform art. 509 alin. (1) din același Cod.

21. În concluzie, sintagma „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*” criticată de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate întrunește exigențele de precizie, claritate și previzibilitate deduse din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție și consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că, din ansamblul prevederilor Codului de procedură civilă rezultă, de la caz la caz, care sunt acele hotărâri cu privire la care este îndeplinită condiția impusă prin textul de lege criticat.

22. De altfel, sub aspectul calității legii, instanța europeană de contencios al drepturilor omului a statuat că o normă este „previzibilă” atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55). Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvényi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea

consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării. Totodată, prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, instanța europeană menționată a reținut că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului de lege, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (a se vedea și Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68). Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai reținut că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent.

23. În fine, Curtea Constituțională constată că nu prezintă relevanță în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate invocarea celor reținute prin Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013, prin care a statuat că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei. Deci, implicit, Curtea a lărgit și la hotărârile care nu evocă fondul

posibilitatea de a introduce calea de atac a revizuirii, atunci când acestea încalcă principiul menționat.

24. Sub acest aspect, Curtea observă că art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 consacră, ca motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, încălcarea principiului priorității dreptului comunitar printr-o hotărâre rămasă definitivă (irevocabilă). Prin decizia citată, Curtea a constatat, în esență, că, sub aspectul reglementării motivului de revizuire referitor la încălcarea dreptului Uniunii Europene printr-o astfel de hotărâre judecătorească, prevederile criticate reflectă materializarea obligației asumate de autoritățile statului român de a garanta aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din aplicarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene. Curtea a reținut că, în redactarea criticată, art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 554/2004, interpretat prin coroborare cu partea introductivă a art. 322 din Codul de procedură civilă din 1865 — care impunea, ca și actualul Cod de procedură civilă, condiția evocării fondului pentru revizuirea hotărârilor judecătorești —, contravine principiilor de drept enunțate în art. 148 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție. Aceasta, deoarece reglementarea condiției evocării fondului, ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a hotărârii judecătorești pronunțate cu încălcarea acestui principiu, privează justițiabilul de beneficiul aplicării cu prioritate a prevederilor dreptului unional, ceea ce reprezintă, în esență, o încălcare a obligațiilor internaționale asumate de România prin aderarea la Uniunea Europeană. În același sens, Curtea a mai arătat că, în virtutea calității de stat membru al Uniunii Europene, statul român are obligația de a pune la dispoziția instanțelor judecătorești și, implicit, a justițiabililor un instrument juridic eficient care să asigure aplicarea normelor Uniunii Europene, acestea având caracter prioritar față de dispozițiile contrare din legile interne.

25. Așadar, se poate observa că cele reținute de Curtea Constituțională prin decizia invocată de autorul excepției nu au legătură cu problematica din cauza de față, în care s-a criticat lipsa de precizie și claritate a sintagmei „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*”.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George-Costel Lucan în Dosarul nr. 3.159/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că sintagma „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*” cuprinsă în partea introductivă a art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 260

din 22 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 din Galați, prin președinte Marin Frunză, în Dosarul nr. 4.843/121/2017/a1.1.2.1 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.336D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.011D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 din Codul de procedură civilă, ridicată de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. RJ 13.596/233/2011** al Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.011D/2018 la Dosarul nr. 1.336D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că persoana juridică nu se află în aceeași situație juridică cu persoana fizică și poate beneficia de desemnarea unui apărător din oficiu, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Totodată, se invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 284 din 26 aprilie 2018 și nr. 292 din 7 mai 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 30 iulie 2018 și 31 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 4.843/121/2017/a1.1.2.1 și

nr. RJ 13.596/233/2011**, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și Curtea de Apel Galați — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Asociația de locatari nr. 761 din Galați, prin președinte Marin Frunză, și de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați în cauze având ca obiect o cerere de reexaminare a unei încheieri prin care s-a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar sub forma desemnării unui avocat din oficiu și o cerere de acordare a ajutorului public judiciar sub forma scutirii de la plata taxei judiciare de timbru.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele susțin, în esență, că justițiabilului care nu poate achita taxele judiciare de timbru și onorariul unui avocat îi sunt încălcate accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

9. Se consideră că prevederile legale criticate exclud persoanele juridice de la beneficiul asistenței judiciare sub forma scutirii de la plata taxei judiciare de timbru. Astfel se creează o discriminare între persoanele juridice aflate în dificultăți financiare și persoanele fizice. De asemenea se apreciază că prevederile legale criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate.

10. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, se arată că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. În ceea ce privește prevederile, în ansamblu, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că acestea reprezintă transpunerea în dreptul intern a Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE și că ele constituie o modalitate a statului de a compensa insuficiența resurselor bănești ale persoanelor fizice implicate în proceduri judiciare, care, în această calitate, se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanelor juridice care sunt părți în litigiile civile. Pentru aceste motive, nu poate fi reținută existența unei discriminări între categoriile de justițiabili anterior referite, prin acordarea de ajutor public judiciar în materie civilă numai persoanelor fizice, și nici îngrădirea accesului liber la justiție al acestora.

11. Curtea de Apel Galați — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât art. 90 din Codul de procedură civilă respectă condițiile de claritate, de precizie, de previzibilitate și de predictibilitate prevăzute de norma constituțională.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 90, cu denumirea marginală „Condiții de acordare”, din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor pe care le presupune declanșarea și susținerea unui proces civil, fără a primejui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate beneficia de asistență judiciară, în condițiile legii speciale privind ajutorul public judiciar.*

(2) *Asistența judiciară cuprinde:*

a) *acordarea de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare prevăzute de lege;*

b) *apărarea și asistența gratuită printr-un avocat desemnat de barou;*

c) *orice alte modalități prevăzute de lege.*

(3) *Asistența judiciară poate fi acordată oricând în cursul procesului, în tot sau numai în parte.*

(4) *Persoanele juridice pot beneficia de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în condițiile legii speciale.”*

16. În opinia autoarelor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 15 privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și în art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, Decizia nr. 401 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 29 septembrie 2017, Decizia nr. 169 din 29 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 20 august 2018, Decizia nr. 27 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 271 din 10 aprilie 2019, și Decizia nr. 432 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 25 octombrie 2019.

18. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și, implicit, nici realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. Curtea a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, Curtea a arătat că plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Curtea a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa. Totodată, prin Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în *Cauza Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

19. Având în vedere că plata taxelor judiciare de timbru este o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească), precum și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii în caz de neplată a acestora sunt justificate.

20. Referitor la prevederile art. 90 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 284 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 22 august 2018, și Decizia nr. 292 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 13 august 2019, din perspectiva unor critici asemănătoare, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a reținut că normele legale criticate statuează cu privire la condițiile de acordare a asistenței judiciare și fac trimitere la legea specială în domeniu, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008.

21. Curtea a constatat că persoanele fizice beneficiază de ajutor public judiciar în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în schimb persoanele juridice pot beneficia, în anumite condiții, doar de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, potrivit art. 42

alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Prin urmare, persoanele juridice nu beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, care vizează exclusiv persoanele fizice, ci numai de facilități în privința plății taxelor judiciare de timbru.

22. Curtea a reținut în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 221 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 11 iulie 2013, că în nicio situație o persoană juridică nu poate fi beneficiara ajutorului public judiciar. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a arătat că dispozițiile legale potrivit cărora numai persoanele fizice pot solicita acordarea ajutorului public judiciar reprezintă opțiunea legiuitorului român, în concordanță cu transpunerea în dreptul intern a prevederilor Directivei 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 26 din 31 ianuarie 2003, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Așa fiind, Curtea a constatat că reglementările criticate nu conțin norme de natură să îngreuească accesul liber la justiție și să afecteze echitabilitatea procesului, fiind conforme scopului stabilit de Directiva 2003/8/CE și, în același timp, în deplină concordanță cu normele constituționale sau convenționale invocate. Totodată, chiar dacă au calitatea de părți în cadrul unui litigiu, persoanele juridice și cele fizice nu se pot compara sub aspectul situației juridice în care se află. Pe de altă parte, art. 4 din Constituție, stabilind criteriile de discriminare, printre care și cel de avere, se referă la cetățenii României, deci la categoria

persoanelor fizice, și nu juridice. De aceea, rațiunea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 constă în înlesnirea accesului la justiție al cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

23. În ceea ce privește desemnarea unui apărător și scutirea de la plata taxei judiciare de timbru, prin Decizia nr. 284 din 26 aprilie 2018, precitată, paragraful 20, Curtea a reținut faptul că „numai persoanele fizice pot beneficia de aceasta în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Persoanele juridice, astfel cum s-a arătat (...), intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, iar instanța poate acorda facilități și acestora, în mod excepțional, și în alte cazuri în care se apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei judiciare de timbru la valoarea datorată ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice. Persoanele juridice nu se află în aceeași situație cu persoanele fizice, natura juridică diferită a acestora și scopul pentru care este înființată persoana juridică reprezintă temeiuri suficiente pentru a se aplica un tratament juridic diferit, dar cu menținerea principiului conform căruia indiferent de natura persoanei, statul are obligația pozitivă de a reglementa un cadru juridic care să cuprindă remedii pentru ca părțile să facă față cheltuielilor de judecată, exigență a accesului liber la justiție”.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația de locatari nr. 761 din Galați, prin președinte Marin Frunză, în Dosarul nr. 4.843/121/2017/a1.1.2.1 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. RJ 13.596/233/2011** al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale art. 90 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru aprobarea regulamentelor de navigație pe lacurile Tarnița și Fântânele

Văzând:

— Referatul Direcției transport naval nr. 24.936/942/2021 de aprobare a ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii prin care se propune aprobarea Regulamentelor de navigație pe lacurile Tarnița și Fântânele;

— Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 25/2021 privind aprobarea regulamentelor de navigație pe lacurile Tarnița și Fântânele și Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de navigație pe lacul Tarnița, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de navigație pe lacul Fântânele, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Consiliul Județean Cluj va proceda la:

- a) delimitarea zonelor de navigație;
- b) delimitarea zonelor și locurilor pentru înot, pentru activități sportive sau alte activități de agrement;
- c) stabilirea și semnalizarea corespunzătoare a locurilor special amenajate pentru acostarea ambarcațiunilor;
- d) asigurarea instalării de balize, indicatoare de semnalizare și inscripții de avertizare;

e) afișarea cartogramei lacului în zone publice, vizibile.

(2) Pentru operațiunile indicate mai sus, Consiliul județean va obține avizul Autorității Navale Române (ANR) — Oficiul de Căpitanie Dej.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Cătălin Drulă

Regulament de navigație pe lacul Tarnița**CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentul regulament s-a adoptat în temeiul atribuțiilor conferite Consiliului Județean Cluj de prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea faptului că, prin Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 741/2020, lacul Tarnița a fost exclus din categoria căilor navigabile interioare ale României.

(2) Regulamentul conține un sistem unitar de norme care reglementează navigația pe lacul Tarnița, precum și supravegherea și controlul acesteia.

(3) Regulamentul nu exonerează conducătorii ambarcațiunilor de respectarea regulilor de navigație.

Art. 2. — (1) Lacul Tarnița reprezintă o zonă naturală protejată de interes județean, această calitate fiind stabilită prin Decizia delegației permanente a Consiliului Județean Cluj nr. 147 din 15.11.1994.

(2) Lacul este situat pe valea Someșului Cald, într-o zonă puternic împădurită, la altitudini cuprinse între 500 și 1.000 m, și este delimitat după cum urmează:

a) la nord, versanții cu orientare sudică care se desprind din culmile ce separă valea Agârbiciu de valea Râșca, respectiv valea Râșca de valea Someșului Cald;

b) la est un aliniament N—S în dreptul barajului Tarnița;

c) la sud, versanții cu orientare nordică care se desprind din culmea ce separă valea Someșului Cald de valea Someșului Rece;

d) la vest, un aliniament N—S care include primul cot al Someșului Cald, în amonte de coada lacului Tarnița.

(3) Amplasamentul lacului se regăsește pe planșa care constituie anexa nr. 1 la prezentul regulament.

Art. 3. — (1) Pe malul lacului se găsesc 8 enclave de fânață denumite plaje, locuri folosite pentru agrement pe timp de vară. Dintre acestea, mai importante și mai des folosite sunt 5 plaje, după cum urmează:

a) plaja I — situată pe malul drept spre aval, are o lungime de aproximativ 700 m unde sunt construite cabane de vacanță și vile cu acces direct la lac;

b) plaja II — situată pe malul drept spre aval, în lungime de aproximativ 500 m cu construcții (vile, cabane) cu acces direct la lac;

c) plaja III — situată pe malul drept spre aval aproape de capătul lacului, având o lungime de aproximativ 350 m cu construcții (vile, cabane) cu acces direct la lac;

d) plaja IV — situată la coada lacului pe malul stâng spre aval cu o lungime aproximativă de 400 m, având o suprafață mai mare pentru plajă și înot decât pentru activități de agrement nautic;

e) plaja V — situată aproape de baraj pe malul stâng spre aval, cu o lungime de aproximativ 150 m, este destinată înotului și lansării la apă a ambarcațiunilor.

(2) Amplasamentul plajelor menționate la alin. (1) se regăsește pe planșa care constituie anexa nr. 2 la prezentul regulament.

Art. 4. — Prin prezentul regulament, pe lacul Tarnița se stabilesc 3 zone de reglementare, după cum urmează:

a) zona I — care cuprinde zona situată în imediata apropiere a barajului, la mai puțin de 200 m pe toată lățimea lacului;

b) zona II — care cuprinde zona plajelor I, II, III, IV și V la o distanță de 50 m de la mal spre interiorul lacului;

c) zona III — care cuprinde toate celelalte enclave și aducțiuni, inclusiv coada lacului.

CAPITOLUL II**Reguli de navigație**

Art. 5. — Pentru protejarea sursei de apă potabilă se interzice orice activitate nautică în zona I.

Art. 6. — (1) Pentru desfășurarea în condiții de siguranță a navigației, evitarea accidentelor, protejarea zonei ecologice, păstrarea liniștii pentru populația din zonă și persoanele aflate la odihnă și agrement, navigația în zona II este restricționată, fiind permisă plecarea/acostarea ambarcațiunilor de la/la ponton sau direct de la/la mal în zonele special amenajate, cu o viteză de siguranță de maximum 10 km/h.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), interdicția nu se aplică ambarcațiunilor propulsate prin forța umană.

Art. 7. — (1) În zona III, în apropierea malurilor, se interzice navigația la o distanță mai mică de 20 m față de acestea.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), interdicția nu se aplică ambarcațiunilor care sunt propulsate prin forță umană.

Art. 8. — (1) Având în vedere statutul de arie naturală protejată, pentru evitarea poluărilor accidentale cu hidrocarburi, se interzice accesul pe lacul Tarnița a oricărui mijloc motorizat, hidroglișor sau ambarcațiune/echipament care utilizează carburant/combustibil fosil, biodiesel, bioetanol sau alți combustibili care sunt utilizați pentru ardere în motoare termice, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în exercitarea atribuțiilor legale.

(2) Prin mijloc motorizat sau echipament se înțeleg ambarcațiuni, mijloace de agrement, de tip ski-jet, pontoane, plute și altele care utilizează carburanți fosili fie pentru generarea forței de propulsie (motoare termice inboard/outboard), fie pentru generarea energiei pentru alimentarea motoarelor electrice (generatoare de curent electric).

Art. 9. — (1) Se interzice desfășurarea activităților de întreținere a ambarcațiunilor, deținerea oricărui materiale și echipamente, precum și desfășurarea oricărui alte activități direct pe suprafața lacului și/sau în imediata vecinătate a acestuia, dacă există riscul de scurgeri de uleiuri, combustibili, lubrifianți, detergenți și alte substanțe poluante.

(2) Este interzis să se arunce, să se deverseze, să se lase să cadă sau să se scurgă în lac obiecte sau substanțe de natură a crea o piedică sau un pericol pentru navigație sau o sursă de poluare.

(3) Este interzisă conducerea unei ambarcațiuni de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice și/sau a substanțelor psihoactive.

Art. 10. — (1) Pe suprafața lacului Tarnița este permisă navigația ambarcațiunilor de agrement și sportive, precum și a celor având ca scop deservirea populației, propulsate cu vâsle, vele, pedale și motoare electrice, care respectă caracteristicile tehnice de funcționare și prevenirea poluării mediului și sunt conduse de personal calificat și brevetat pentru a presta această activitate, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Conducătorii ambarcațiunilor sunt direct răspunzători de starea tehnică și funcționarea corespunzătoare.

Art. 11. — Pe tot cuprinsul navigabil al lacului Tarnița, pentru desfășurarea navigației în condiții de siguranță, se stabilesc următoarele reguli:

a) ambarcațiunile sunt obligate să navigheze cu o viteză de siguranță de maximum 15 km/h sau echivalentul, pentru a evita orice risc de coliziune;

b) schimbarea sensului de deplasare sau traversarea lacului se face numai în condiții de siguranță a navigației și fără a perturba buna desfășurare a altor activități;

c) este interzis să se lase a ieși în afara bordurilor ambarcațiunilor obiecte care ar putea să reprezinte un pericol pentru siguranța navelor, a materialelor sau instalațiilor plutitoare sau a instalațiilor aflate pe calea navigabilă sau în vecinătatea ei;

d) este interzisă amplasarea oricăror obiecte sau instalații plutitoare, inclusiv de tip ponton mobil și ambarcațiuni neconforme, care ar putea să reprezinte un pericol pentru siguranța navigației;

e) este interzisă staționarea ambarcațiunilor pe luciul de apă al lacului, fără persoane la bord, la distanțe mai mari de 10 m față de mal, indiferent dacă sunt ancorate, acostate, direct la mal sau la o amenajare de tip debarcader, fixat pe mal sau plutitor;

f) acostarea ambarcațiunilor este permisă doar în locuri special amenajate în acest sens, precum și în dreptul imobilului deținut în temeiul unui drept real.

Art. 12. — (1) În caz de accident care pune în pericol persoanele aflate la bord, conducătorul ambarcațiunii trebuie să facă uz de toate mijloacele aflate la dispoziția sa pentru a salva aceste persoane.

(2) Orice conducător de ambarcațiune aflată în apropierea unei alte ambarcațiuni, victimă a unui accident care pune în pericol persoane sau amenință să producă o obstrucționare a navigației, este obligat, în măsura în care nu pune în pericol siguranța propriei sale nave și/sau a propriului echipaj, să acorde asistență imediată.

Art. 13. — (1) Concursurile nautice se vor organiza numai cu acordul administratorului lacului și cu avizul Autorității Navale Române (ANR) — Oficiul de Căpitanie Dej, ce se va acorda Consiliului Județean Cluj pentru măsurile luate în vederea asigurării siguranței navigației și protecției persoanelor. Odată cu avizarea acestor evenimente și publicarea informației în mass-media locală cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte de desfășurarea evenimentului, se interzice navigația tuturor ambarcațiunilor pe toată durata evenimentului, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice aflate în exercitarea atribuțiilor legale, precum și a organizatorului, în vederea supravegherii și acordării de prim ajutor. Alte manifestări a căror siguranță sau bună desfășurare poate fi afectată de navigație se pot organiza numai cu acordul administratorului lacului și cu avizul autorității navale române, care va stabili măsurile necesare în vederea asigurării siguranței navigației și protecției persoanelor.

(2) Asigurarea logisticii necesare pentru desfășurarea concursurilor nautice revine în exclusivitate organizatorilor.

Art. 14. — (1) Antrenamentul sportivilor cu ambarcațiuni se va desfășura în baza unui program aprobat de către administratorul lacului.

(2) Antrenamentul se va desfășura în prezența unei persoane competente și avizate în condițiile legii, care va supraveghea întreaga activitate dintr-o ambarcațiune cu motor electric, în vederea intervenției rapide în caz de accident.

(3) Ambarcațiunile care se regăsesc în zonele de antrenament au obligația să navigheze cu viteza de siguranță.

CAPITOLUL III

Contravenții stabilite prin Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 25/2021

Art. 15. — (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) accesul, navigarea și acostarea ambarcațiunilor de orice fel și desfășurarea oricărei activități în zona I;

b) navigarea ambarcațiunilor cu motor electric în zona II, cu excepția plecării/acostării ambarcațiunilor;

c) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 9;

d) plecarea/acostarea ambarcațiunilor de la/la ponton sau direct la mal în zona plajelor (zona II), cu încălcarea restricțiilor de viteză;

e) încălcarea regulilor de navigație prevăzute la art. 11.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. d)—e) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei.

(4) Accesul pe lacul Tarnița al oricărui mijloc motorizat sau echipament care utilizează carburanți fosili, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în exercitarea atribuțiilor legale, constituie contravenția prevăzută la art. 96 alin. (1) pct. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei pentru persoane fizice, și de la 25.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice.

Art. 16. — (1) Controlul modului de aplicare a prevederilor prezentului regulament, precum și constatarea contravențiilor prevăzute de legislația în vigoare și de prezentul regulament se fac de către agenții constatatori desemnați de către Consiliul Județean Cluj, stabiliți de către președintele Consiliului Județean Cluj.

(2) Procesul-verbal de constatare a contravențiilor se înaintează președintelui Consiliului Județean Cluj sau persoanei desemnate de către acesta, în termen de cel mult 5 zile de la întocmire, cu respectarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Excepții

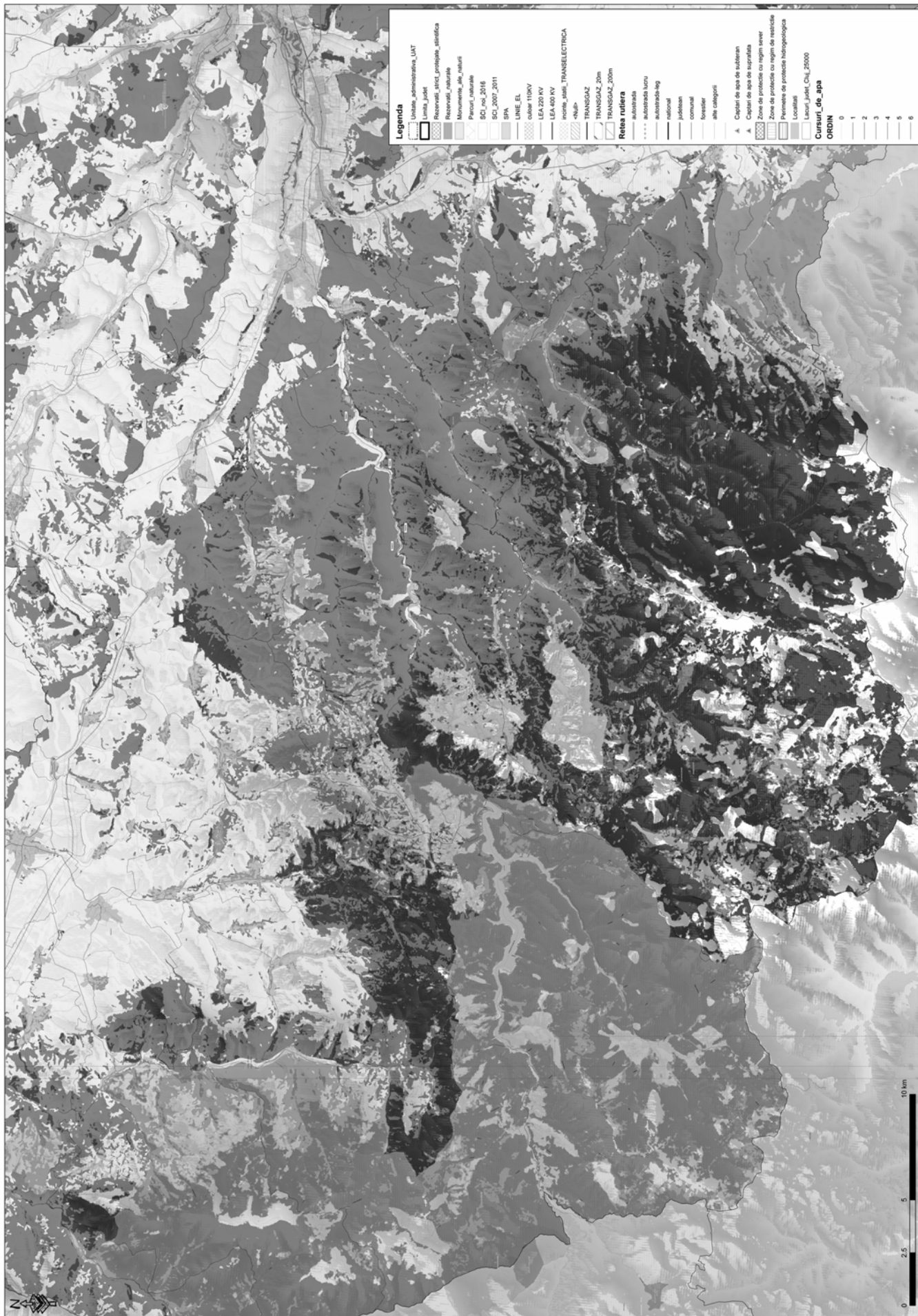
Art. 17. — Dispozițiile prezentului regulament nu se aplică activităților de navigație desfășurate de autoritățile și instituțiile publice aflate în exercitarea atribuțiilor legale.

CAPITOLUL V

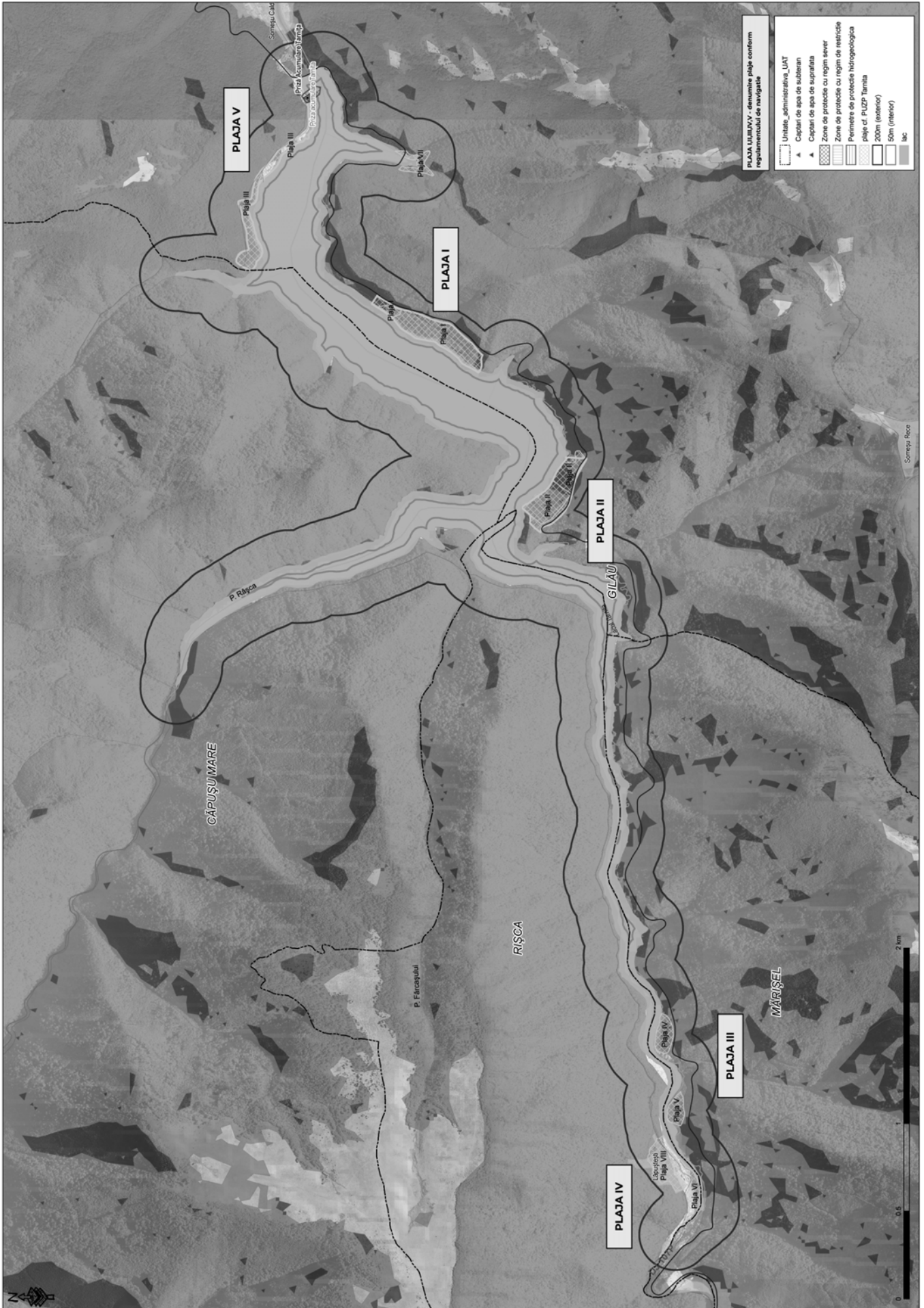
Dispoziții finale

Art. 18. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament, precum și a celorlalte prevederi legale în vigoare privind siguranța navigației și protecția mediului se sancționează conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 19. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*) Anexa nr. 1 la regulamentul este reprodusă în facsimil.

*) Anexa nr. 2 la regulamentul este reprodusă în facsimil.

Regulament de navigație pe lacul Fântânele

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament s-a adoptat în temeiul atribuțiilor conferite Consiliului Județean Cluj de prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea faptului că, prin Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 741/2020, lacul Fântânele a fost exclus din categoria căilor navigabile interioare ale României.

(2) Regulamentul conține un sistem unitar de norme care reglementează navigația pe lacul Fântânele, precum și supravegherea și controlul acesteia.

(3) Regulamentul nu exonerează conducătorii ambarcațiunilor de respectarea regulilor de navigație.

Art. 2. — (1) Lacul Fântânele reprezintă o zonă naturală protejată de interes județean, această calitate fiind stabilită prin Decizia delegației permanente a Consiliului Județean Cluj nr. 147 din 15.11.1994.

(2) Lacul Fântânele face parte din Parcul Național Munții Apuseni, având o suprafață de 815 ha, la o altitudine de 991 m (nivelul normal de retenție), și este delimitat după cum urmează:

- a) la nord, de culmea care desparte bazinul Someșului Cald de bazinul Crișului Repede;
- b) la est, un aliniament N—S în dreptul barajului Fântânele;
- c) la sud, limita urmează neregularitățile reliefului, incluzând afluenții de dreapta ai lacului, de la izvoare la vărsare;
- d) la vest, un aliniament N—S care include localitatea Smida în interiorul zonei protejate.

(3) Amplasamentul lacului se regăsește pe planșa care constituie anexa la prezentul regulament.

CAPITOLUL II

Reguli de navigație

Art. 3. — (1) Având în vedere statutul de arie naturală protejată, pentru evitarea poluărilor accidentale cu hidrocarburi, se interzice accesul pe lacul Fântânele a oricărui mijloc motorizat, hidroglisor sau ambarcațiune/echipament care utilizează carburant/combustibil fosil, biodiesel, bioetanol sau alți combustibili care sunt utilizați pentru ardere în motoare termice, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în exercitarea atribuțiilor legale.

(2) Prin mijloc motorizat sau echipament se înțeleg ambarcațiuni, mijloace de agrement de tip ski-jet, pontoane, plute și altele care utilizează carburanți fosili fie pentru generarea forței de propulsie (motoare termice inboard/

outboard), fie pentru generarea energiei pentru alimentarea motoarelor electrice (generatoare de curent electric).

Art. 4. — (1) Se interzice desfășurarea activităților de întreținere a ambarcațiunilor, deținerea oricăror materiale și echipamente, precum și desfășurarea oricăror alte activități direct pe suprafața lacului și/sau în imediata vecinătate a acestuia, dacă există riscul de scurgeri de uleiuri, combustibili, lubrifianți, detergenți și alte substanțe poluante.

(2) Este interzis să se arunce, să se deverseze, să se lase să cadă sau să se scurgă în lac obiecte sau substanțe de natură a crea o piedică sau un pericol pentru navigație sau o sursă de poluare.

(3) Este interzisă conducerea unei ambarcațiuni de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice și/sau a substanțelor psihoactive.

Art. 5. — (1) Pentru protejarea malurilor împotriva eroziunii datorate valurilor produse de ambarcațiuni se interzice navigarea la o distanță mai mică de 20 m față de acestea.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), interdicția nu se aplică ambarcațiunilor propulsate de forța umană.

Art. 6. — (1) Pe suprafața lacului Fântânele este permisă navigația ambarcațiunilor de agrement și sportive, precum și a celor având ca scop deservirea populației, propulsate cu vâsle, vele, pedale și motoare electrice, care respectă caracteristicile tehnice de funcționare și prevenirea poluării mediului și sunt conduse de personal calificat și brevetat pentru a presta această activitate, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Conducătorii ambarcațiunilor sunt direct răspunzători de starea tehnică, funcționarea corespunzătoare și dotarea cu personal calificat și brevetat corespunzător.

Art. 7. — Pe tot cuprinsul navigabil al lacului Fântânele, pentru desfășurarea navigației în condiții de siguranță, se stabilesc următoarele reguli:

a) ambarcațiunile sunt obligate să navigheze cu o viteză de siguranță de maximum 15 km/h sau echivalentul, pentru a evita orice risc de coliziune;

b) schimbarea sensului de deplasare sau traversarea lacului se face numai în condiții de siguranță a navigației și fără a perturba buna desfășurare a altor activități;

c) este interzis să se lase a ieși în afara bordurilor ambarcațiunilor obiecte care ar putea să reprezinte un pericol pentru siguranța navelor, a materialelor sau instalațiilor plutitoare sau a instalațiilor aflate pe calea navigabilă sau în vecinătatea ei;

d) este interzisă amplasarea oricăror obiecte sau instalații plutitoare, inclusiv de tip ponton mobil și ambarcațiuni neconforme, care ar putea să reprezinte un pericol pentru siguranța navigației;

e) este interzisă staționarea ambarcațiunilor pe luciul apei lacului, fără persoane la bord, la distanțe mai mari de 10 m față de mal, indiferent dacă sunt ancorate, acostate direct la mal sau la o amenajare de tip debarcader, fixat pe mal sau plutitor;

f) acostarea ambarcațiunilor este permisă doar în locuri special amenajate în acest sens, precum și în dreptul imobilului deținut în temeiul unui drept real.

Art. 8. — (1) În caz de accident care pune în pericol persoanele aflate la bord, conducătorul ambarcațiunii trebuie să facă uz de toate mijloacele aflate la dispoziția sa pentru a salva aceste persoane.

(2) Orice conducător de ambarcațiune, aflată în apropierea unei alte ambarcațiuni, victimă a unui accident care pune în pericol persoane sau amenință să producă o obstrucționare a navigației, este obligat, în măsura în care nu pune în pericol siguranța propriei sale nave, să acorde asistență imediată.

Art. 9. — (1) Concursurile nautice se vor organiza numai cu acordul administratorului lacului și cu avizul Autorității Navale Române (ANR) — Oficiul de Căpitanie Dej, ce se va acorda Consiliului Județean Cluj pentru măsurile luate în vederea asigurării siguranței navigației și protecției persoanelor. Odată cu avizarea acestor evenimente și publicarea informației în mass-media locala cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte de desfășurarea evenimentului, se interzice navigarea tuturor ambarcațiunilor pe toată durata evenimentului, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în exercitarea atribuțiilor legale, precum și a organizatorului, în vederea supravegherii și acordării de prim ajutor. Alte manifestări a căror siguranță sau bună desfășurare poate fi afectată de navigație se pot organiza numai cu avizul autorității navale competente și al concesionarului lacului, care vor stabili măsurile necesare în vederea asigurării siguranței navigației și protecției persoanelor.

(2) Asigurarea măsurilor și a logisticii necesare pentru desfășurarea concursurilor nautice revine în exclusivitate organizatorilor.

Art. 10. — (1) Antrenamentul sportivilor cu ambarcațiuni se va desfășura în baza unui program aprobat de către administratorul lacului.

(2) Antrenamentul se va desfășura în prezența unei persoane competente și avizate în condițiile legii, care va supraveghea întreaga activitate dintr-o ambarcațiune cu motor electric, în vederea intervenției rapide în caz de accident.

(3) Ambarcațiunile care se regăsesc în zonele de antrenament au obligația să navigheze cu viteza de siguranță.

CAPITOLUL III

Contravenții stabilite prin Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 25/2021

Art. 11. — (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 4;

b) navigarea ambarcațiunilor cu motor electric la o distanță mai mică de 20 m față de maluri;

c) încălcarea regulilor de navigație prevăzute la art. 7.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. 1 lit. b) și c) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei.

(4) Accesul pe lacul Fântânele al oricărui mijloc motorizat sau echipament care utilizează carburanți fosili, cu excepția celor aparținând exclusiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în exercitarea atribuțiilor legale, constituie contravenția prevăzută la art. 96 alin. (1) pct. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei pentru persoane fizice, și de la 25.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice.

Art. 12. — (1) Controlul modului de aplicare a prevederilor prezentului regulament, precum și constatarea contravențiilor prevăzute de legislația în vigoare și de prezentul regulament se fac de către agenții constatatori din cadrul Consiliului Județean Cluj, stabiliți de către președintele Consiliului Județean Cluj.

(2) Procesul-verbal de constatare a contravențiilor se înaintează președintelui Consiliului Județean Cluj sau persoanei desemnate de către acesta în termen de cel mult 5 zile de la întocmire. Constatarea și aplicarea sancțiunilor se va face cu respectarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Excepții

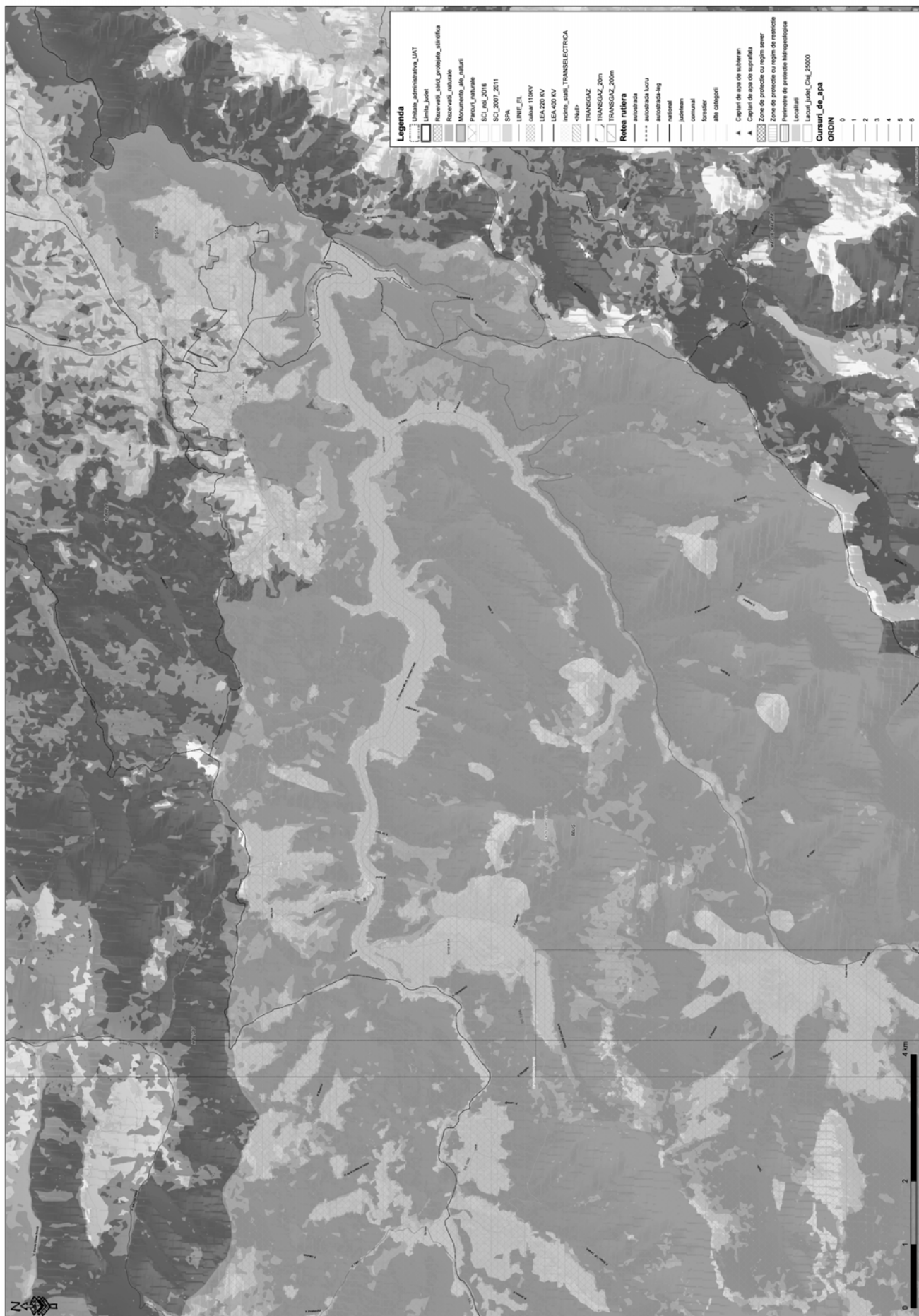
Art. 13. — Dispozițiile prezentului regulament nu se aplică activităților de navigație desfășurate de autoritățile și instituțiile publice aflate în exercitarea atribuțiilor legale.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 14. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament, precum și a celorlalte prevederi legale în vigoare privind siguranța navigației și protecția mediului se sancționează conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 15. — Anexa face parte integrantă din prezentul regulament.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

